

Sdr. Næraå Valgmenighed

Juli
August
September
Oktober
2023

Tænd et håb

Det er mærkelige tider, vi lever i. På den ene side lever vi i den bedste af alle verdener, hvis vi alene ser på, hvor rige vi i grunden er. Og samtidig lever vi med krig i Europa og en nagende fornemmelse af, at gale mænd med helt perverse forestillinger om den magt, de mener tilkommer dem, kan finde på igen at anvende det grusomste, noget verden ikke har set længe... ikke siden afslutningen på Den anden Verdenskrig.

Og så er vi slet ikke begyndt at tale om klimaet, der tår sig mere og mere mærkværdigt år for år.

Hvad tør vi i grunden håbe på med et sådant mismask af regulære katastrofer hængende over hovedet?

Tilbage i 2019, kort før jeg blev jeres præst, fik jeg lov at tale til lycereemonien til "Stafet for livet" oppe på friskolen. Forleden faldt jeg over talen, og tanken strejfede mig, at den måske indeholder en overvejelse eller to, vi kunne have brug for at høre lige nu.

Dengang sagde jeg:

Tak for ordet, kære kommende venner. For et øjeblik siden sang vi "Gi' os lyset tilbage" med Per Krøis Kjærsgaards tekst og Rasmus Skov Borrings fine melodi. Det er ikke så meget en ordre, tænker jeg, selv om det kunne lyde

sådan: "Gi' mig mine penge tilbage! Nej, sangen er vist nærmere en slags opfordring – eller bøn, kunne man sige. Og i aften følger vi opfordringen. I aften går bønnen i opfyldelse. I aften tænder vi lys. Lys for – trods alle vore bekymringer og sorger – at fejre livet. Lys for at mindes. Lys for at stå sammen i lyshavet og være fælles om at tænde... ja, tænde hvad? Tænde et håb! "Tænd et håb"... Det er overskriften for *alle* de "Stafet for Livet" arrangementer, der bliver afholdt overalt i vores land denne sommer, og sætningen i sig selv giver næsten associationer til noget inden for elektricitetens verden. Vi tænder og slukker jo for alverdens dimser og dutter og telefoner og computere og maskiner og stikkontakter gennem en helt almindelig dag. Mon ikke vi får ret forskellige billeder inde i vores hoveder, når vi hører sådan en sætning: "Tænd et håb".

Hos mig var det første billede, der dukkede op på den indre nethinde et underligt, sart lille et af slagsen: Jeg så for mig en fin, lille glødelampe, I ved sådan én, der – hvis man stiller den udenfor – kan stå og kaste et *gyldent-varmt* skær ud i sommernatten – alt imens vi løber eller traver de kilometerlange ture, der nu engang skal traves,

når vi skal have snakket om alt det, vi skal have snakket om:

- alt det, der optager os, fordi vi jo så gerne vil være sunde og raske... ikke syge – og da slet ikke udstyret med en diagnose, som vi måske først slet ikke kan udtale, men langsomt lærer at kende som andet og mere end lange ord med latinske oprindelser.
- alt det, der derfor fylder vores hoveder med bekymringer og tanker – nogle gange *alt* for mange tanker, som myldrer ud og ind.
- alt det, vi har fået kendskab til – uden på noget tidspunkt at have haft noget

På konfirmandernes weekendlejr i København bød valgmenigheden på restaurantbesøg lørdag aften. BurgerPalace på Vesterbrogade. Min sjæl, hvad vil du mer'?

som helst *ønske* om det at få det. Måske fik vi kendskab til det efter de prøver, vi fik taget, fordi lægerne sagde, vi skulle – og som vi gik og gik og ventede og ventede på at få svar på, men som vi – da svaret kom – ikke anede, hvad vi skal stille op med – ikke havde den fjerneste anelse om, hvordan vi skulle tackle. Dels fordi det var fuldstændig nyt og i bund og grund uvelkomment for os, og dels fordi vi jo ikke kunne ane, hvordan det ville udvikle sig: Ville det mon forsvinde af sig selv igen – på samme måde som solen brænder duggen af, efterhånden som den kravler højere og højere op på sensommerhimlen.

- alt det, som begyndte som bekymringer, men som – måske – satte sig i kødet på os, og som vi derfor efterhånden kom til at frygte.

MEN OGSÅ:

- alt det, vi har besluttet os for *ikke* skal få lov til at lamme os og det liv, vi er kommet til at holde så meget af,
 - alt det, vi derfor har givet os selv og vores elskede og måske vores allernærmeste hånd på at ville tage kampen op med på alle de måder, vi kan komme i tanke om: Gennem den mad, vi prop- per i hovedet, gennem den motion, vi dyrker, gennem den medicin, vi vælger at indtage....
- Og gennem håbet.

”Tænd et håb”.

Den berømte tyske præst og reformator, Martin Luther, er blevet citeret for sætningen: ”Hvis jeg vidste, at verden gik under i morgen, ville jeg plante et æbletræ i dag.”

Men det er altså *ikke* Luther, der er op-havsmand til dette fine ordsprog. Det er derimod nogle af hans landsmænd og præstekolleger, der mere end 400 år senere ikke anede, hvad de skulle stille op med sig selv – eller verden – ved afslutningen af Den anden Verdenskrig. For hvordan forklarer man de nye generationer – børnene og børnebørnene – at Gud er til i en verden, og at Han tilsyneladende så igennem fingre med, at deres forældre og bedsteforældre – altså ganske almindelige, elskelige mennesker – gik i krig med det klare formål at slå hinanden ihjel – ikke bare

Jyttes blomster, vores gyldne dåbsfad og endelig den smukt svungne sølvkaraffel. Dåben er en fest i Sdr. Nærå Valgmenighed.

nogle få stykker og sådan nærmest ved et uheld, men i et uendeligt antal af millioner – og på de mest bestialske måder.

Hvordan forsøger man – ud af den fortabte og fortvivlede menneskeheds sønderbombede, rygende ruinhob – at sikre sig, at det aldrig sker igen? Og kan man overhovedet det? Altså sikre sig det? Eller ér vi mennesker bare sådan, når det kommer til stykket? Når nogen presser os lidt? Hvad siger vi til hinanden for at genvinde tilliden til hinanden? Tør vi håbe på, at vi har en fremtid sammen, uden at skulle frygte hinandens frygtelige vrede? Frygte det værste i hele verden? Frygte for vores liv? For vore elskedes liv?

Er der et håb for verden?

Ja, der er... *håb*, for *håbet* er lige præcis det, der kan vise vi mennesker en vej ud af alle de ting eller håbløse situationer i vores dagligdags virkelighed, som truer med på en eller anden måde at ødelægge vore liv.

Det helt særlige ved håbet er jo netop, at det kan pege på en vej uden om det, der kan virke fuldkommen forfærdeligt eller helt og aldeles uundgåeligt i vores liv.

Håbet driver os frem gennem tilværelsen, trods alle dystre prognoser, vi måtte møde på vores vej. En kræftdiagnose for eksempel.

Den danske filosof Søren Kierkegaard siger det et sted på denne måde: »Det er utroligt, hvad et menneske kan udholde, blot det føler, at der er en mening med modgangen eller lidelsen.« Omvendt gælder det jo så også, at det er utroligt lidt, hvad et menneske kan udholde, hvis *ikke* det kan føle eller finde nogen mening med modgang eller lidelse.

Uden *håbet* ville alt gå i stå. I det øjeblik, vi holder op med at håbe, kan vi ligefrem miste noget af det, som vi besad – netop i kraft af vores håb. Vores livskraft og livsmod.

Undersøgelser har vist, at den alt overvejende part af de overlevende jøder fra nazisternes KZ-lejre havde det til fælles, at de alle var i stand til at håbe – midt i al håbløsheden. Alle giver de det samme svar på, hvordan i alverden de holdt sig i live gennem alle uhyrlighederne, alle fornedrelserne, al ondskaben: ”Håbet. Jeg blev ved med at sige til mig selv, at jeg skulle se mine kære igen. Jeg blev ved med at sige til mig selv, at livet var Guds gave til vi mennesker – også selv om der var nogen, der behandlede gaven med den største foragt: Nemlig ved at afslutte det, som Gud har begyndt”.

Igen i år havde vi en vidunderlig Majstangsfest på plænen ned mod Stationsvej. Vi begyndte i kirken med Lindvedkoret og deres fine kammerorkester. Bagefter gik vi traditionen tro ud for at rejse stangen og synge og danse. Til sidst gjaldt det kaffen og Pias lækre kager.

Alle som én var disse tilfangetagne, udsultede og forpinte jøder i stand til at tænde – og bevare – et håb, som de kunne gemme i hjertet eller sætte op for det indre blik – som en fakkel, der viste en vej væk fra den uhyrlige skæbne, der tårnede sig op foran dem. En vej, som de endnu ikke havde fundet, men som de var overbeviste om, måtte være der. Et eller andet sted.

Se, vi mennesker kan jo gå og ønske os så meget. Sådan en 8-10 millioner i lørdagslotto ville da dække de værste huller i vores anstrengte økonomi. Men der er stor forskel på de to: på ønsket og håbet. Man kunne måske formulere det sådan, at der til ønsket knytter sig *ventetid*, mens håbet snarere har knyttet *forventning* til sig.

Vi *venter* på noget, som vi *formoder* vil komme til at ske – spørgsmålet er ofte blot, hvor længe vi behøver vente. Vi kan gå og vente på, at det atter bliver vores fødselsdag, men vi behøver ikke gå og håbe på det. For det bliver det. Med eller uden os, men datoen indtræffer.

Når det derimod kommer til håbet, kan vi ikke være så sikre på, at det kommer til at gå, som vi måtte ønske. Vi kan fx godt gå rundt og være forelsket i et andet menneske. Men blot fordi vi kaster al vores kærlighed på et andet menneske, er det jo ikke sikkert, at dette menneske elsker os – eller

nogensinde kommer til det. Man kan ikke beordre nogen til at elske sig. Håbet har noget at gøre med det, som Grundtvig kalder de ”dybeste længsler”. I sangen ”Et jævnt og muntret, virksomt liv på jord” siger han, at hele meningen med menneskelivet ligger i... at elske livet, at give sig hen til livet, bruge det hæmningsløst og uden at vise smålighed. Og den dybeste sandhed – den dybeste længsel – som vi mennesker ikke må glemme eller lade hånt om – er at elske vores næste som os selv.

Og så skal vi turde stole på, at Gud vender alting til det bedste – at der er en slags mening i galskaben – også selv om vi ikke lige kan finde den i lige for øjeblikket.

Grundtvig siger det måske endnu tydeligere i den morgensang, som alle vi danskere kender, og hvor han bruger morgenstunden som et billede på selve livet:

”Morgenstund / har guld i mund, /
og guld betyder glæde, /
og glædelig er hver en dag, /som leves
til Guds velbehag, /
om end vi måtte græde.”

”Tænd et håb.” Lev livet. Elsk hinanden. Tag hånd om hinanden. Tal med hinanden om det, det betyder noget – både det der glæder – og det der gør *virkelig* ondt og kræver mod at få sagt. Tag dit barnebarn i hånden og vis ham

eller hende, hvordan en bænkebider ser ud, eller tag et billede af verdens første damplokomotiv op af lommen og vis barnet dette vidunder.

Trøst hinanden, når sorgen rækker ud efter nogen, du kender. Lav en kande kaffe – eller to. Eller knap fire kølige pilsnere op – og del dem gerne med den nabo, du måske ikke har talt med, siden I ikke kunne finde ud af, hvor skellet mellem jeres grunde gik. Tænd et håb. Og gi' hinanden tiden, glæden, landet og lyset tilbage.

Rigtig god stafet, alle sammen. Og tak for ordet. Det var næsten mere end jeg havde turdet håbe på!

Ja, sådan sagde jeg den sene augustaften i 2019. Og jeg ville ikke tøve med

at sige det igen. Ja, faktisk siger jeg det stort set hver søndag, når vi holder gudstjeneste.

For meningen med vore liv, siger Jesus, er, at vi skal række ud mod de mennesker, vi kommer til at møde... og så skal vi være med til at tænde et lille lys i øjnene på dem. Et lille håb, de kan tage med sig.

Jeg ønsker jer alle en god og velsignet sommer med masser af varm kærlighed, kølig rosé, kogte rejer på nybagt brød, dypperi af tær i lækkert badevand, og en hulens masse kommen hinanden ved.

Tænd et håb.

*Gode sommerhilsner
Ole præst*

Fremmødet til den ordinære generalforsamling, der i år lå den 26. april, var som sædvanlig meget fin.

Nyt fra Menighedsrådet

På vores ordinære generalforsamling den 26. april var der genvalg til menighedsrådet, så det fortsætter uændret.

Dog trådte Niels Iver Jensen allerede i februar ind i menighedsrådet i stedet for Søren Møller, som pga. arbejdsmæssige årsager ønskede at forlade menighedsrådet. Vi vil gerne sige en stor tak til Søren, for det arbejde og gode ideer, du bidrog med.

I perioden op til generalforsamlingen arbejdede vi med at finde ud af, hvad vi måtte og kunne gøre ved huset på Espegyden 1. Vi fremlagde de forskellige scenarier, der var og efter debat, foretog vi en vejledende afstemning, som viste flertal for mulighed for salg. Derfor indkaldte vi til en Ekstraordinær generalforsamling den 7. juni, hvor eneste punkt var, om Menighedsrådet måtte sælge Espegyden 1.

Det var der et stort flertal for. Vi går derfor hurtigt i gang med salgsprocessen, som vil ske i ordinær handel og gennem Nybolig i Ringe

De forslag, som kom frem om brug af arealet på Espegyden 1 ved generalforsamlingerne, mener vi kan blive implementeret på det areal, som Valgmenigheden allerede råder over.

På generalforsamlingen blev der også

talt om tidspunktet for vores gudstjenester, som de sidste par år har været kl. 10.00

Vi blev enige om at beholde gudstjenesten kl. 10.00 i sommerhalvåret og kl. 11:00 i vinterhalvåret.

Det betyder, at Høstgudstjenesten den 1. oktober bliver den første tjeneste, hvor vi mødes kl. 11.00.

Vores graver Michael har desværre døjet med dårlig ryg et stykke tid. Det har betydet, at han ikke har kunnet arbejde på fuld kraft. Vi håber, at han snart vil være i fuld vigør igen.

I ønskes alle hermed en rigtig dejlig sommer.

Pia har det med at forkæle os i menighedsrådet. Her har hun tryllet lidt med jordbær og marcipan. Hvem sagde, det var surt at lave frivilligt arbejde?

Vil du med i børnekoret ?

Elsker du også at synge? Så kan det jo være, at Sdr. Næra Valgmenigheds børnekor måske lige er noget for dig.

I vores nye børnekor vil vi synge sammen, grine sammen, lytte sammen og danse sammen – altså sammen “sammen”, for sådan er musikken allersjovest.

Vi har lavet et lille forløb over i alt 3 lørdage i efteråret, hvor Laura Dam vil komme og synge sammen med alle de 9-12-årige. Forløbet afsluttes med en koncert ved børnegudstjenesten den 19. november.

Hvem? Koret er for børn fra 3. – 6. klasse. Der er intet krav til niveau. Du kan have sunget hele dit liv, og du kan være totalt nybegynder – dette spiller ingen rolle, for her er der plads til alle.

Hvornår? Tre lørdage: den 28. oktober, den 4. november og den 11. november. Alle dage er det i tidsrummet kl. 14.00-15.15 i kirken. Vi afslutter forløbet ved at synge til børnegudstjenesten søndag d. 19/11.

Hvorfor? Det er meget let at svare på: Fordi sang og musik er godt for både krop og sjæl. Man bliver glad af at synge, og man bliver specielt glad af at synge sammen med andre. Hvem ved,

måske vil du møde din nye bedste ven/veninde her i koret?

Alle er velkomne – både medlemmer og ikke-medlemmer!! Medvirken er ganske gratis, men tilmelding er bindende. Det er sjovest, hvis du kan være med alle 3 gange, plus koncerten d. 19/11.

Tilmelding: Skriv en mail til vores organist, Mads, på:

organist@valgmenigheden.dk

Spørgsmål? Kontakt Mads organist på enten organist@valgmenigheden.dk eller tlf.: 61 69 36 56.

Laura Dam har sunget for os flere gange i kirken, både ved konfirmationer, “De ni læsninger” og andre arrangementer. Hun er uddannet ved Syddansk Musikkonservatorium i Odense, og arbejder til daglig som sanglærer både i Fåborg-Midtfyn Musikskole og Nyborg Musikskole.

Ordet er frit:

Glæden ved frivilligt arbejde

Jeg glemmer aldrig den dag i 6. klasse tilbage i 1996, hvor vi som følge af krigen i Bosnien fra 1992 til 1995 modtog to drenge, Senad og Admir, som var flygtninge og som nu skulle være vores klassekammerater. Selvom vi selvfølgelig havde lært og fået fortalt om krige, konflikter m.m. i skolen, blev det pludselig meget virkeligt.

Og med tiden, efterhånden som drengene blev trygge i vores klasse og fællesskab, var det nogle utroligt barske historier, de kunne fortælle.

For os, jeg tillader mig at skrive danske børn, som var vokset op i et lille trygt forstadsmiljø, hvor vi alle lignede hinanden, og hvor noget af det mest livsomvæltende, der kunne ske – med al respekt – var, hvis nogles forældres blev skilt, blev verden pludselig meget større. Og det blev, i hvert fald for mig, en uforglemmelig oplevelse, da jeg til fulde måtte sande den erkendelsens realitet, at ikke alle børn vokser trygt op.

Selv er jeg jo vokset op med foreningslivets grundværdier om det forpligtende fællesskab, hvor de frivilliges hænder og hjælpen altid har været en indiskutabel nødvendighed, hvis vi sammen

Maria Stampe Krøngaard-Mikkelsen

skulle nå i mål med en given opgave. Som barn og ung var mit omdrejningspunkt foreningslivet i sportens verden, og jeg har altid været drevet af det sociale fællesskab, der ikke fjerner fokus fra hverken konkurrencen og resultaterne.

I mit voksenliv har jeg fortsat med at være frivillig i diverse foreninger og fællesskaber, og efter vi blev forældre, blev det bestyrelsesarbejde i børnehaven. Og i takt med at vores børn har fundet glæde ved fritidsaktiviteter, har det naturligt givet mange flere og nye oplevelser.

For snart 2 år siden var jeg så heldig at blive gjort bekendt med et helt unikt fællesskab i Ringe, som manglede hænder.

I huset Guldhøj, hvor Faaborg-Midt-

fyn kommune har stillet lokaler til rådighed for diverse foreninger, holder lokalforeningen for Dansk Flygtningehjælp til, hvor de støtter flygtninge og personer med etnisk minoritetsbaggrund. Her er mulighed for at blive voksenvenner eller kontaktfamilier og give sprogundervisning eller lektiehjælp, ligesom der hver onsdag er cafe for børnene og deres forældre. I onsdagscaféen mødes vi hver uge 2 timer fra kl. 17.00 til 19.00. Her handler det om at være sammen i et fællesskab med mulighed for kreativ leg og udfoldelse for børnene – og de voksne. På tværs af alt vi hver især rummer.

Her leger vi sammen. Vi tegner og vi maler. Vi bygger, fletter, strikker og syer. Vi spiller spil. Vi danser og hører musik. Vi spiser sammen.

Vi græder sammen, når snakken falder på deres flugthistorier, eller da vi i februar i år hørte om tab af hele familier i hjemlandet efter jordskælvne i både Tyrkiet og Syrien.

Men vigtigst af alt, så griner vi det meste af tiden sammen. Her er der plads til bare at være, og selvom børnene kommer med deres mødre, føler vi et stort ansvar for også at lære børnene om dansk kultur, værdier og traditioner.

Magnolien, eller tulipanblomsterne, stod usædvanlig smukt i forsommeren 2023. Og det gjaldt både den lyse og den røde.

Og børnene elsker det, og de glæder sig til både fastelavn, påske og særligt når vi til jul laver både julepynt, dekorationer og spiser masser af æbleskiver. Øjnene stråler, når vi gemmer chokoladepåskeæg, eller når vi op til sommerferien bager vafler og spiser is.

Og indimellem alt dette er det selvfølgelig lige så hyggeligt med rugbrødsmadder og gulerodstænger.

Men det mest givende er, at vi også lærer af dem. Vi lærer om ramadan, om de forskellige aspekter og tegner nymåner. Og på samme måde, som vi holder juleafslutning, fejrer vi også Eid sammen.

Jeg bliver lige rørt, hver gang jeg sidder og betragter vores lille flok og tænker på, hvor unikt det er, at vi nu sidder samlet under ét tag. Tænk bare: vi kommer jo så mange forskellige steder fra: Syrien, Afghanistan, Tyrkiet, Somalia, Congo, Burma, Ukraine og Danmark.

Og så er det, at jeg ofte sender Senad og Admir en tanke.

I år har bevillingen fra Faaborg-Midtfyn kommune desværre ikke givet os de samme muligheder for at kunne afholde og udvikle onsdagscafe. Derfor er det med meget stor taknemmelighed og ydmyghed, at vi i december modtog ét af Valgmenighedskirkens velgøren-

hedsbidrag på 5000 kr. Det har betydet, at vi har kunne forkæle nogle af vores mindste børn med et legeskøkken, vi har kunne købe nyt udendørslegetøj til de drenge, som elsker bevægelse, og efter sommerferien håber vi på at kunne starte op på projekt-sy-dukkeøj til de dukker, vi nu også har mulighed for at købe.

Vores gamle symaskiner har lige fået det helt store tjek, da en af vores syriske fædre, som er uddannet skrædder, tilbød at gennemgå dem alle.

TAK til os alle i valgmenigheden for den glæde og de muligheder, vi nu kan give børnene alligevel.

Og skulle der nu være nogle, som er blevet mere nysgerrig på vores arbejde i onsdagscaféen, så mangler vi fortsat lidt flere hænder til at kunne rumme og glædes ved relationsarbejde på tværs af kulturer.

Jeg lover, at det er nogle skønne børn og voksne.

Vi ønsker alle en god sommer og glæder os til at holde sommerafslutning i vores lille onsdagscafe med en tur i Zoologisk Have.

Hermed giver jeg stafetten videre til Trine Klindt Wienig. Tak for ordet.

Maria Stampe Krongaard-Mikkelsen

Årets konfirmander fik en dejlig festdag 1. søndag efter påske, den 16. april. Oveni dronningens fødselsdag blev de sendt ud i verden med det bedste rygstøtte: Hans Peters Soelmarks vidunderlige påskealtertavle.

Danmarks rolle i verden

Dato: Torsdag den 7. september

Tid: kl. 19.00

Sted: Storstuen

Uffe Hvidkær, der er lokal her i Sdr. Nærrå, er også udnævnt til folkeambassadør og dertil stifter af borgertænkertanken Europe Dialogue. Han er levende optaget af at skabe relationer og dialog mellem mennesker i verden. Hør Uffe Hvidkær fortælle om sit arbejde i borgertanken Europe Dialogue, hvor han skaber dialog på tværs af grænser. I perioden 2019-2023 har han haft dialog med folk i 25 lande. Foredraget vil også fokusere på Danmarks rolle i EU, herunder Danmarks EU-formandskab i 2025 og kandidaturet til FNs Sikkerhedsråd, Europadagen,

valget til EU-Parlamentet og Borgerprisen, som han modtog i 2022. Efter oplægget er der tid til kaffe og dialog.

Uffe Hvidkær er stifter og forperson for Europe Dialogue, som i dag har 440 medlemmer fra godt 60 lande. I 2022 fik han EU-Borgerprisen, som gives til personer eller organisationer, som bidrager til samarbejde i EU og fremmer fælles værdier.

Uffe Hvidkær har tidligere skrevet bogen »Folkeambassadør - dialog på tværs af grænser«.

I år udkommer anden bog fra hans hånd, som kommer til at handle om Europe Dialogue. Uffe Hvidkær er medlem af FN-Forbundet Fyn.

Foredrag er støttet af Europarådet.

Ik, hvor vi trængte til at komme på tur sammen. Forårets udflugt til Flensborg bød bl.a. på foredrag med provst i Sydslesvig, Hasse Neldeberg Jørgensen, der fortalte om Helligåndskirken og det at være dansk menighed i Tyskland.

Farvel til sommeren — goddag til mørket

Dato: Onsdag den 20. september

Tid: kl. 19.00

Sted: Storstuen

Denne aften tager vi afsked med sommeren og de lyse nætters tid. Nu kommer efteråret, og mørket trænger sig mere og mere på.

Det er der skrevet temmelig mange sange (og salmer) om, og det er nogle af disse, vi skal synge denne aften i selskab med Mads og Ole, der vil hen-

holdsvis spille og binde aftenen sammen.

Når nu solen ikke magter at sætte sig igennem og holde mørket stangen, ja så kan det være en god ide at finde de sange frem, der netop kan lyse i mørket og bære os igennem de dunkle måneder. Så velkommen til en både vemodig og munter aften, hvor vi hylder den modenhed, naturen er så rig på i efteråret, og hvor vi samtidig vil rykke sammen og lune os ved poesiens skønne ord og komponisternes livsforlængende klange.

Alle er velkommen - også til kaffebordet. Eneste krav: I skal synge med... så godt I kan. Vi glæder os til at se jer.

Et eventyr på to hjul

Dato: Onsdag den 27. september

Tid: kl. 10.00-12.00

Sted: Storstuen

Fra folkedybets store hvidbog over almindelig kendt livserfaring ved vi, at når vi først har lært at cykel, ja så glemmer vi det aldrig igen. Men derfor er der jo ingen grund til ikke at holde det ved lige. Altså cykleriet.

Nogen gør så mere ved det end andre. Denne formiddag kan I komme med på en eventyrlig cykeltur i ord og billeder. Fortæller og vores gæst denne dag er Per Trabjerg fra Ringe. Han vil fortælle om en cykeltur på mere end

1500 kilometer, ideen og forberedelserne, som førte frem til turstart i august 2021. Turen gik fra Ringe til Rudbøl i Sønderjylland, derefter ad cykelrute 1 langs Vestkysten til Skagen. Videre ad cykelrute 5 langs østkysten tilbage til Ringe.

Per glæder sig til at fortælle os om alle de oplevelser han fik, jeg fik undervejs på turen. Mødet med spændende mennesker undervejs, og når han overnattede i sit telt i diverse haver og shelterpladser.

I kan så glæde jer til at høre op Pers oplevelser i og af en natur, som han ikke troede fandtes i Danmark.

Per fotograferede, som han kom frem, og billederne fylder meget i fortællingen om de 1511 km, der blev tilbagelagt på blot 21 dage.

Høstgudstjeneste og nye gudstjenestetider

Dato: 1. oktober

Tid: kl. 11.00 OBS!!

Sted: Kirken og Storstuen

Kom og vær med til vores festlige og traditionsrige fejring af høsten, denne første søndag i oktober måned, som jo falder sammen med, at vi har besluttet atter at holde vore gudstjenester kl. 11.00 i vinterhalvåret .

Vi skal synge de gode salmer, som hører høsten til, og så kommer fløjten Tine K. Skau og laver nogle musikalske indslag med Mads. De to påbegyndte en række musikalske møder i starten af 2023, en slags musikalsk sandkasse med plads til leg og undersøgelse. Til denne gudstjeneste skal vi høre dem spille musik i folketone; det

kan være både dansk, irsk og måske en skotsk? Vi får se, hvor musikken bringer os hen.

Efter gudstjenesten går vi i Storstuen og spiser en herlig frokost og synger videre.

Det er en gave uden lige, at vi har Jytte Jensen i menigheden til at lave blomsterkransene til de særlige gudstjenester, hvor vi ikke kan "nøjes" med to buketter på alteret. Smukkere døbefont findes ganske enkelt ikke.

Syng med Kaya og Ole

Dato: onsdag den 11. oktober

Tid: kl. 19.00 – 21.00

Sted: Friskolen /efterskolens sangsal

Hver for sig har de i mange år været både dygtige og afholdte musikere, men under coronakrisen, hvor alt var lukket ned og resten forbudt, blev de nærmest folkeeje, for i månedvis var de vores daglige solstråle på DR1, hvor de sang morgensang med familiens Danmark.

Store som små kunne gå hjemme i stuen og synge med på alt lige fra morgensange til vidunderlige evergreens - og vi gjorde det.

Nu kommer Kaya Brüel og Ole Kibsgaard og skal synge med os alle sammen. De kommer til vores efterårsmøde, og det er onsdag den 11. oktober kl. 19.00, så I kan godt sætte kryds i kalenderen allerede nu.

Vi bliver mange, så vi har lagt sangaftenen oppe i fri- og efterskolens sangsal, så der forhåbentlig er plads til alle. Ole og Kaya har lovet at sammensætte et program, så der er noget for alle: børn, forældre, bedsteforældre....

Der bliver en pause midt i, hvor vi skal have en kop kaffe/the eller saftevand med et stykke kage, så tag din familie eller nabo under armen.

Nu skal der synges!

Alle er velkomne – også brummerne 😊.

Foto: DR

Kontrabassen klinger klokkerent i kirken

Dato: 25. oktober

Tid: kl. 19.30

Sted: Storstuen

Danmark har en lang og meget fornem tradition for at frembringe kontrabasister af den allerfineste kaliber. Niels Henning Ørsted Pedersen, Mads Vinding, Hugo Rasmussen og det seneste verdensnavn, Thomas Fønnesbæk, er blot nogle i rækken skattede musikere.

Og nu præsenterer vi så endnu en i rækken: Onsdag den 25. oktober kl. 19.30 giver "Søren Østergaard Pedersen Trio" koncert i Sdr. Næra Valgmenighedskirke. Ud over kontrabassist Søren Østergaard Pedersen, består trio'en af Simon Krebs på guitar og Asbjørn Kamban på flygelhorn.

I november 2021 udgav Søren Østergaard Pedersen sit debutalbum "With An Open Mind" sammen med sit håndplukkede hold musikere. Det er hovedsageligt numre fra denne udgivelse, som trio'en vil præsentere til koncerten, og publikum kan forvente stemningsfuld og melodisk jazz med kontrabassen helt i front.

Søren Østergaard Pedersen kastede sin kærlighed på bassen allerede som ganske ung og en koncert på Hotel Ringkøbing skulle blive startskuddet til, at han dedikerede sit hjerte til kontrabassen. Hver dag siden har kontrabassen fyldt time på time i Sørens hænder og hoved.

"Min puls falder hver gang, jeg tager min kontrabas frem. Det er som at

komme hjem. Der er ånd, stemning og sjæl i det træ,” siger han.

Søren Østergaard Pedersen har en filmisk tilgang til sin musik. Når han komponerer et nummer, får han øjeblikkeligt billeder i hovedet og skaber små historier til numrene. Historier som publikum bliver indviet i til koncerten!

Allehelgen

Dato: 4. november

Tid: kl. 19.00

Sted: Kirken

Allehelgen aften's gudstjeneste er noget særligt. Det er den aften, vi mindes vores døde, og hvor Ole præst læser navnene op på dem, vi har sagt farvel til siden sidste gang vi mødtes til allehelgen.

En af de ting, der er med til at sætte den helt særlige stemning denne aften, er musikken, og i de seneste år er vi så heldige, at vi har haft det fineste besøg i vores kirke.

Fra vores organist, Mads Klindt, har vi modtaget følgende: En af de gæstemusikere jeg fik lov at "overtage" efter Hans Peter, er Søren Friis. Han er én af de ypperligste cellister, jeg kender, og jeg er så glad og taknemmelig over at spille med ham.

Vi har begge fra starten været enormt lyttende og interesserede i, hvem hinanden er som mennesker og musikere, så vores sammenspil har været nemt fra begyndelsen - omend jeg var meget nervøs første gang vi skulle spille sammen til Allehelgen i 2018!

Men det handlede om noget helt andet; nemlig frykten for at gøre noget forkert! Den er jeg heldigvis på den anden side af nu.

Søren har udfordret mig i det klassiske repertoire, og jeg har udfordret Søren med både jazz, pop og filmmusik - til stor glæde for os begge. Han er et fantastisk spændende og rart menneske, som altid er opmærksom på folk omkring sig, og som lever og ånder for musikens væsen.

I skrivende stund (juni 2023) har vi planlagt en indspilningsdag i kirken, hvor vi vil indspille noget af al den musik vi har spillet sammen de seneste 5 år. Vi håber at kunne dele det med jer på sigt, når der er kommet noget mere "i kassen".

Indtil videre kan I glæde jer over, at Søren kommer igen til Allehelgen og spiller cello for os - det bliver en smuk aften!

Mortens aften - kan ænderne nå sammen?

Dato: torsdag den 9. november

Tid: kl. 18.00

Sted: Storstuen

Igen i år kalder vi sammen til en festlig aften i anledning af Mortens aften. Men vi er nødt til at være ude i god tid, for selve Mortens aften ligger på en fredag i år, og eftersom Storstuen er lejet ud i weekenden, holder vi det allerede om torsdagen, den 9. november.

Så kl. 18.00 mødes vi og ønsker hinanden en fornøjelig Mortens aften. Så sætter vi os ved de festligt dækkede borde. Så spiser vi. Og indimellem lægger vi kniv og gaffel, og så synger vi fra Høj-skolesangbogen, så taget er ved at lette.

Sidste år havde vi indbudt borgmester Hans Stavnsager og bedt ham tale over emnet: ”Vi har brug for flere varme ænder”. Også i år skal vi have en kort og

fyndig festtale, denne gang over emnet: ”Hvordan får vi ænderne til at nå sammen?”

Hvem der kommer og svarer på det vigtige spørgsmål, ved vi endnu ikke, men det gør vi, når I sætter jer til bords torsdag den 9. november kl. 18.00, så lad os klare aftensmaden, og kom så og nyd en hyggelig Mortens aften i Storstuen - med sovs og sang og festtale!

MEN, der gælder det samme som sidste år: Vi har kun plads til 125 personer, så hvis I vil være sikre på at være med, så tilmeld jer via hjemmesiden eller til Pia på mailadressen service@valgmenigheden.dk. Hver husstand kan maksimalt tilmelde 5 personer.

Seneste tilmelding er onsdag den 1. november.

Vel mødt!

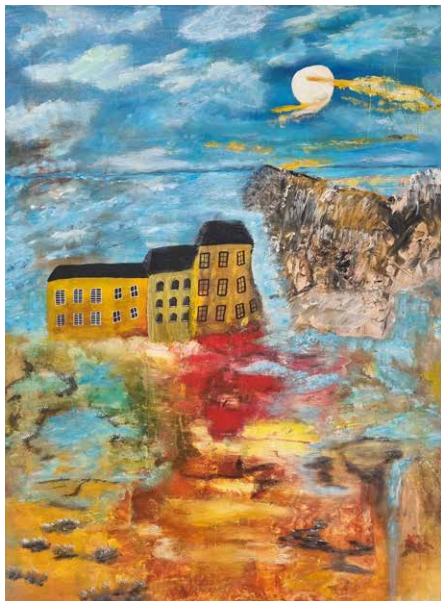

Strøm i Storstuen

Frem til den 30. oktober kan I møde maleren Joan Strøm og hendes vidunderligt fabulerende billeder i Storstuen. Joan er født i Odense og bor i dag i Agedrup. Hun har modtaget undervisning af bl.a.: Sussi Trampedach fra København, Rie Brødsgaard i Kolding og Indigo Richards, Odense. Hun har udstillet i Galleri Claus C i København, Galleri Hindhede i Middelfart og Galleri Ulriksholm slot.

Om sig selv og sin kunst siger hun:
”Jeg har altid haft et stort behov for at udtrykke mig kreativt på forskellige måder, så derfor blev det at male en stor del af mit liv og giver mig utrolig megen glæde.

Jeg henter inspiration overalt i min dagligdag og i naturen. Fabulerende naivisme er mine malerier blevet kaldt. Det er nok ikke helt ved siden af. Motivet, altovervejende landskaber, er, som i den ”almindelige” naivisme, gengivet uden centralperspektivets matematiske principper. Jeg maler ikke konkrete byer og landskaber. Det er fantasi, der kan ligne noget, vi kender.

Billede af kunstneren Joan Strøm fra Agedrup.

Vi lever i en tid, hvor der er stor fokus på at alt skal være logisk og struktureret, men i den abstrakte kunsts verden er alt overladt til fantasien og kreativiteten, hos såvel udøveren som iagttageren.

Mine billeder er meget intense, stoflige, grafiske og harmoniske, hvor jeg prøver at finde balancen mellem det rå og feminine og lade det komme til udtryk.”

Kirkelige handlinger

Døb:

Emil Troels Granhøj Borring, født den 5. oktober 2021, døbt den 2. april 2023, søn af Mathilde og Christoffer Granhøj Borring, Sdr. Nærå

Vielser/kirkelige velsignelser:

Cathrine Nakos og Morten Wismar Nielsen, Sdr. Nærå, viet den 10. juni 2023

Cathrine Nakos og Morten Wismar Nielsen havde begge drenge, Alfred og Viggo, med, da de lørdag den 10. juni fik deres ægteskab velsignet i kirken. Det var i sandhed en kærlighedshistorie i strålende solskin. Hjertelig tillykke til jer alle fire i familien.

Begravelser/bisættelser:

Kirstine Løvsø, Højby, begravet den 2. marts 2023

Jørgen Lund, Højby, bisat 27. marts 2023

Inge Højgård Nordholm, Ringe, begravet den 15. maj 2023

Astrid Nygaard Jacobsen, Sdr. Nærå, bisat den 24. maj 2023

Stig Henning Palmvig, Odense SØ, bisat den 25. maj 2023

Æret være deres minde !

Døb: Emil Troels Granhøj Borring blev døbt den 2. april i høj sol og med højt humør. Her er han hos mor Mathilde, mens far Christoffer har hænderne fulde med søstre Asta og Annadora. Hjertelig tillykke til jer alle.

Kontakter

Bestilling af Storstuen:

Pia Tornbjerg Pedersen
Tlf. 40 88 45 04
service@valgmenigheden.dk

Forretningsfører:

Gunnar Vexlund
Tlf. 29 85 82 05
ff@valgmenigheden.dk

Formand:

Lis Møldrup
Tlf. 51 56 33 24
formanden@valgmenigheden.dk

Præst:

Ole Kobbegaard
Tlf. 30 64 21 25
praesten@valgmenigheden.dk

Graver:

Michael Brødholt
Mobil 25 38 77 25
graver@valgmenigheden.dk

Servicemedarbejder

Pia Pedersen, tlf. 40 88 45 04
service@valgmenigheden.dk

Organist:

Mads Klindt Poulsen
Tlf. 61 69 36 56
organist@valgmenigheden.dk

Følg med på vores hjemmeside: valgmenigheden.dk og find os på :
www.facebook.com/valgmenigheden

PS:

Kirkebil

Palles taxa i Ringe kører kirkebil
for os. Bestil fredag inden kl.
16:00 på tlf. 62 62 28 15

PPS:

Autorisation i Skattemappen

Tjek jeres Skattemappe. Autorisa-
tionen skal fornyes hvert 5. år.

Gudstjenester juli - november 2023

Juli	Tid	Præst	Bemærkninger i øvrigt
16.			Ferielukket (uge 28)
23.			Ferielukket (uge 29)
30.			Ferielukket (uge 30)

August

06.	10.00	OK	9. søndag efter trinitatis
12.	10.00	OK	Lørdagsgudstjeneste med dåb
20.	10.00	OK	11. søndag efter trinitatis
27.	19.00	OK	12. søndag efter trinitatis

September

03.	10.00	MN	13. søndag efter trinitatis
10.	10.00	OK	14. søndag efter trinitatis
17.	19.00	MN	15. søndag efter trinitatis
24.	10.00	OK	16. søndag efter trinitatis

Oktober

01.	11.00	OK	Høstgudstjeneste og frokost i Storstuen
08.	11.00	MN	18. søndag efter trinitatis
15.	11.00	OK	19. søndag efter trinitatis
22.			Efterårsferie, ingen gudstjeneste
29.	11.00	OK	21. søndag efter trinitatis

November

05.	19.00	OK	Allehelgen søndag, vi mindes vore døde
12.	11.00	OK	23. søndag efter trinitatis
19.	11.00	OK	Børnegudstjeneste med børnekoret
26.	19.00	MN	Sidste søndag i kirkeåret

Prædikanter: **OK:** Ole Kobbegaard **MN:** Michael Nielsen

Ved uopsættelige henvendelser kan I kontakte:

Uge 28 og 29: Anders Carlsson, Vejstrup, mobil: 40 47 59 19

Uge 30: Anders Lundbeck, Kerteminde, mobil: 40 38 30 68